

Ovid's *Amores*, Book 1

1.1 Arma gravi numero violentaque bella parabam

edere, materia conveniente modis.

par erat inferior versus; risisse Cupido

dicitur atque unum surripuisse pedem.

“quis tibi, saeve puer, dedit hoc in carmina iuris? 5

Pieridum vates, non tua, turba sumus.

quid, si praeripiat flavae Venus arma Minervae,

ventilet accensas flava Minerva faces?

quis probet in silvis Cererem regnare iugosis,

lege pharetratae virginis arva coli? 10

crinibus insignem quis acuta cuspide Phoebum

instruat, Aoniam Marte movente lyram?

sunt tibi magna, puer, nimiumque potentia regna:

cur opus adfectas ambitiose novum?

an, quod ubique, tuum est? tua sunt Heliconia tempe?	15
vix etiam Phoebos iam lyra tuta sua est?	
cum bene surrexit versu nova pagina primo,	
attenuat nervos proximus ille meos.	
nec mihi materia est numeris levioribus apta,	
aut puer aut longas compta puella comas.”	20
questus eram, pharetra cum protinus ille soluta	
legit in exitium spicula facta meum	
lunavitque genu sinuosum fortiter arcum	
“quod”que “canas, vates, accipe” dixit “opus.”	
me miserum! certas habuit puer ille sagittas:	25
uror, et in vacuo pectore regnat Amor.	
sex mihi surgat opus numeris, in quinque residat;	
ferrea cum vestris bella valete modis.	
cingere litorea flaventia tempora myrto,	
Musa per undenos emodulanda pedes.	30

1.2 Esse quid hoc dicam, quod tam mihi dura videntur

strata, neque in lecto pallia nostra sedent,
 et vacuus somno noctem, quam longa, peregi,
 lassaque versati corporis ossa dolent?
 nam, puto, sentirem, si quo temptarer amore— 5
 an subit et tecta callidus arte nocet?
 sic erit: haeserunt tenues in corde sagittae,
 et possessa ferus pectora versat Amor.
 cedimus, an subitum luctando accendimus ignem?
 cedamus: leve fit, quod bene fertur, onus. 10
 vidi ego iactatas mota face crescere flammam
 et vidi nullo concutiente mori.
 verbera plura ferunt quam quos iuvat usus aratri,
 detractant prensi dum iuga prima, boves.
 asper equus duris contunditur ora lupatis: 15
 frena minus sentit, quisquis ad arma facit.
 acrius invitos multoque ferocius urget,
 quam qui servitium ferre fatentur, Amor.
 en ego, confiteor, tua sum nova praeda, Cupido;
 porrigimus victas ad tua iura manus. 20

nil opus est bello: pacem veniamque rogamus;
nec tibi laus armis victus inermis ero.
necte comam myrto, maternas iunge columbas;
qui deceat, currum vitricus ipse dabit;
inque dato curru, populo clamante triumphum, 25
stabis et adiunctas arte movebis aves.
ducentur capti iuvenes captaeque puellae:
haec tibi magnificus pompa triumphus erit.
ipse ego, praeda recens, factum modo vulnus habebō
et nova captiva vincula mente feram. 30
Mens Bona ducetur manibus post terga retortis
et Pudor et castris quicquid Amoris obest.
omnia te metuent, ad te sua bracchia tendens
vulgus 'io' magna voce 'triumphe' canet.
Blanditiae comites tibi erunt Errorque Furorque, 35
assidue partes turba secuta tuas.
his tu militibus superas hominesque deosque;
haec tibi si demas commoda, nudus eris.
laeta triumphanti de summo mater Olympo
plaudet et appositas sparget in ora rosas. 40

tu pinnas gemma, gemma variante capillos

ibis in auratis aureus ipse rotis.

tum quoque non paucos, si te bene novimus, ures;

tum quoque praeteriens vulnera multa dabis.

non possunt, licet ipse velis, cessare sagittae;

45

fervida vicino flamma vapore nocet.

talis erat domita Bacchus Gangetide terra:

tu gravis alitibus, tigribus ille fuit.

ergo cum possim sacri pars esse triumpho,

parce tuas in me perdere victor opes.

50

aspice cognati felicia Caesaris arma:

qua vicit, victos protegit ille manu.

1.3 Iusta precor: quae me nuper praedata puella est

aut amet aut faciat cur ego semper amem.

a, nimium volui: tantum patiatur amari;

audierit nostras tot Cytherea preces.

accipe, per longos tibi qui deserviat annos;

5

accipe, qui pura norit amare fide.

si me non veterum commendant magna parentum

nomina, si nostri sanguinis auctor eques,

nec meus innumeris renovatur campus aratris,

temperat et sumptus parcus uterque parens:

10

at Phoebus comitesque novem vitisque repertor

hac faciunt et me qui tibi donat Amor

et nulli cessura fides, sine crimine mores,

nudaque simplicitas purpureusque pudor.

non mihi mille placent, non sum desultor amoris:

15

tu mihi, si qua fides, cura perennis eris;

tecum, quos dederint annos mihi fila sororum,

vivere contingat teque dolente mori.

te mihi materiem felicem in carmina praebe:

provenient causa carmina digna sua.

20

carmine nomen habent exterrita cornibus Io

et quam fluminea lusit adulter ave

quaeque super pontum simulato vecta iuvenco

virginea tenuit cornua vara manu.

nos quoque per totum pariter cantabimur orbem

25

iunctaque semper erunt nomina nostra tuis.

1.4 Vir tuus est epulas nobis aditurus easdem:

ultima cena tuo sit precor illa viro.

ergo ego dilectam tantum conviva puellam

aspiciam? tangi quem iuuet, alter erit,

alteriusque sinus apte subiecta fovebis?

5

iniciet collo, cum volet, ille manum?

desine mirari, posito quod candida vino

Atracis ambiguos traxit in arma viros;

nec mihi silva domus nec equo mea membra cohaerent:

vix a te videor posse tenere manus.

10

quae tibi sint facienda tamen cognosce, nec Euris

da mea nec tepidis verba ferenda Notis.

ante veni quam vir; nec quid, si veneris ante,

possit agi video, sed tamen ante veni.

cum premet ille torum, vultu comes ipsa modesto

15

ibis ut accumbas, clam mihi tange pedem;

me specta nutusque meos vultumque loquacem:

excipe furtivas et refer ipsa notas.

verba superciliis sine voce loquentia dicam;

verba leges digitis, verba notata mero.

20

cum tibi succurret Veneris lascivia nostrae,
     purpureas tenero pollice tange genas;
 siquid erit, de me tacita quod mente queraris,
     pendeat extrema mollis ab aure manus;
 cum tibi, quae faciam, mea lux, dicamve, placebunt, 25
     versetur digitis anulus usque tuis;
 tange manu mensam, tangunt quo more precantes,
     optabis merito cum mala multa viro.
 quod tibi miscuerit, sapias, bibat ipse iubeto;
     tu puerum leviter posce, quod ipsa voles: 30
 quae tu reddideris, ego primus pocula sumam,
     et, qua tu biberis, hac ego parte bibam.
 si tibi forte dabit quod praegustaverit ipse,
     reice libatos illius ore cibos.
 nec premat impositis sinito tua colla lacertis, 35
     mite nec in rigido pectore pone caput,
 nec sinus admittat digitos habilesve papillae;
     oscula praecipue nulla dedisse velis.
 oscula si dederis, fiam manifestus amator
     et dicam "mea sunt" iniciamque manum. 40

haec tamen aspiciam, sed quae bene pallia celant,

illa mihi caeci causa timoris erunt.

nec femori committe femur nec crure cohaere

nec tenerum duro cum pede iunge pedem.

multa miser timeo, quia feci multa proterve,

45

exemplique metu torqueor ipse mei:

saepe mihi dominaeque meae properata voluptas

veste sub iniecta dulce peregit opus.

hoc tu non facies; sed ne fecisse puteris,

conscia de tergo pallia deme tuo.

50

vir bibat usque roga (precibus tamen oscula desint),

dumque bibit, furtim, si potes, adde merum.

si bene compositus somno vinoque iacebit,

consilium nobis resque locusque dabunt.

cum surges abitura domum, surgemus et omnes,

55

in medium turbae fac memor agmen eas:

agmine me invenies aut invenieris in illo;

quidquid ibi poteris tangere, tange, mei.

me miserum! monui, paucas quod prosit in horas;

separor a domina nocte iubente mea.

60

nocte vir includet; lacrimis ego maestus obortis,

qua licet, ad saevas prosequar usque fores.

oscula iam sumet, iam non tantum oscula sumet:

quod mihi das furtim, iure coacta dabis.

verum invita dato (potes hoc) similisque coactae:

65

blanditiae taceant sitque maligna Venus.

si mea vota valent, illum quoque ne iuuet opto;

si minus, at certe te iuuet inde nihil.

sed quaecumque tamen noctem fortuna sequetur,

cras mihi constanti voce dedisse nega.

1.5 Aestus erat, mediamque dies exegerat horam;

apposui medio membra levanda toro.

pars adaperata fuit, pars altera clausa fenestrae,

quale fere silvae lumen habere solent,

qualia sublucent fugiente crepuscula Phoebō

5

aut ubi nox abiit nec tamen orta dies.

illa verecundis lux est praebenda puellis,

qua timidus latebras speret habere pudor.

ecce, Corinna venit tunica velata recincta,

candida dividua colla tegente coma,

10

qualiter in thalamos formosa Samiramis isse

dicitur et multis Lais amata viris.

deripui tunicam; nec multum rara nocebat,

pugnabat tunica sed tamen illa tegi;

cumque ita pugnaret tamquam quae vincere nollet,

15

victa est non aegre proditione sua.

ut stetit ante oculos posito velamine nostros,

in toto nusquam corpore menda fuit:

quos umeros, quales vidi tetigique lacertos!

forma papillarum quam fuit apta premi!

20

quam castigato planus sub pectore venter!

quantum et quale latus! quam iuvenale femur!

singula quid referam? nil non laudabile vidi,

et nudam pressi corpus ad usque meum.

cetera quis nescit? lassi requievimus ambo.

25

proveniant medii sic mihi saepe dies.

1.6 Ianitor (indignum) dura religate catena,

difficilem moto cardine pande forem.

quod precor exiguum est: aditu fac ianua parvo

obliquum capiat semiadaperta latus.

longus amor tales corpus tenuavit in usus

5

aptaque subducto pondere membra dedit;

ille per excubias custodum leniter ire

monstrat, inoffensos derigit ille pedes.

at quondam noctem simulacraque vana timebam;

mirabar, tenebris quisquis iturus erat:

10

risit, ut audirem, tenera cum matre Cupido

et leviter 'fies tu quoque fortis' ait.

nec mora, venit amor: non umbras nocte volantes,

non timeo strictas in mea fata manus;

te nimium lentum timeo, tibi blandior uni:

15

tu, me quo possis perdere, fulmen habes.

aspice (uti videas, immitia claustra relaxa)

uda sit ut lacrimis ianua facta meis.

certe ego, cum posita stares ad verbera veste,

ad dominam pro te verba tremente tuli.

20

ergo, quae valuit pro te quoque gratia quondam,

    heu facinus! pro me nunc valet illa parum?

redde vicem meritis: grato licet esse, quod optas.

    tempora noctis eunt; excute poste seram.

excute: sic umquam longa relevere catena,

25

    nec tibi perpetuo serva bibatur aqua.

ferreus orantem nequiquam, ianitor, audis:

    roboribus duris ianua fulta riget.

urbibus obsessis clausae munimina portae

    prosunt: in media pace quid arma times?

30

quid facies hosti, qui sic excludis amantem?

    tempora noctis eunt; excute poste seram.

non ego militibus venio comitatus et armis:

    solus eram, si non saevus adesset Amor;

hunc ego, si cupiam, nusquam dimittere possum:

35

    ante vel a membris divider ipse meis.

ergo Amor et modicum circa mea tempora vinum

    mecum est et madidis lapsa corona comis.

arma quis haec timeat? quis non eat obvius illis?

    tempora noctis eunt; excute poste seram.

40

lentus es, an somnus, qui te male perdat, amantis

verba dat in ventos aure repulsa tua?

at, memini, primo, cum te celare volebam,

pervigil in mediae sidera noctis eras.

forsitan et tecum tua nunc requiescit amica:

45

heu, melior quanto sors tua sorte mea!

dummodo sic, in me durae transite catenae.

tempora noctis eunt; excute poste seram.

fallimur, an verso sonuerunt cardine postes

raucaeque concussae signa dedere fores?

50

fallimur: impulsa est animoso ianua vento.

ei mihi, quam longe spem tulit aura meam!

si satis es raptae, Borea, memor Orithyiae,

huc ades et surdas flamine tunde fores.

urbe silent tota, vitreoque madentia rore

55

tempora noctis eunt; excute poste seram,

aut ego iam ferroque ignique paratior ipse,

quem face sustineo, tecta superba petam.

nox et Amor vinumque nihil moderabile suadent:

illa pudore vacat, Liber Amorque metu.

60

omnia consumpsi, nec te precibusque minisque

movimus, o foribus durior ipse tuis.

non te formosae decuit servare puellae

limina: sollicito carcere dignus eras.

iamque pruinosos molitur Lucifer axes,

65

inque suum miseros excitat ales opus.

at tu, non laetis detracta corona capillis,

dura super tota limina nocte iace;

tu dominae, cum te proiectam mane videbit,

temporis absumpti tam male testis eris.

70

qualiscumque vale sentique abeuntis honorem,

lente nec admissio turpis amante, vale.

vos quoque, crudeles rigido cum limine postes

duraque conservae ligna, valet, fores.

1.7 Adde manus in vincla meas (meruere catenas),

dum furor omnis abit, si quis amicus ades:

nam furor in dominam temeraria bracchia movit;

flet mea vesana laesa puella manu.

tunc ego vel caros potui violare parentes

5

saeva vel in sanctos verbera ferre deos.

quid? non et clipei dominus septemplicis Ajax

stravit deprensos lata per arva greges,

et vindex in matre patris, malus ultor, Orestes

ausus in arcanas poscere tela deas?

10

ergo ego digestos potui laniare capillos?

nec dominam motae dedecueret comae:

sic formosa fuit; talem Schoeneida dicam

Maenalias arcu sollicitasse feras;

talis periuri promissaque velaque Thesei

15

flevit praecipites Cressa tulisse Notos;

sic, nisi vittatis quod erat, Cassandra, capillis,

procubuit templo, casta Minerva, tuo.

quis mihi non 'demens,' quis non mihi 'barbare' dixit?

ipsa nihil: pavido est lingua retenta metu.

20

sed taciti fecere tamen convicia vultus;

egit me lacrimis ore silente reum.

ante meos umeris vellem cecidisse lacertos;

utilius potui parte carere mei:

in mea vesanas habui dispendia vires

25

et valui, poenam fortis in ipse meam.

quid mihi vobiscum, caedis scelerumque ministrae?

debita sacrilegae vincla subite manus.

an, si pulsassem minimum de plebe Quiritem,

plecterer: in dominam ius mihi maius erit?

30

pessima Tȳdides scelerum monimenta reliquit:

ille deam primus perculit; alter ego.

et minus ille nocens: mihi quam profitebar amare

laesa est; Tȳdides saevus in hoste fuit.

i nunc, magnificos victor molire triumphos,

35

cinge comam lauro votaue redde Iovi,

quaeque tuos currus comitantum turba sequetur,

clamet 'io, forti victa puella viro est!'

ante eat effuso tristis captiva capillo,

si sinerent laesae, candida tota, genae.

40

aptius impressis fuerat vivere labellis

et collum blandi dentis habere notam.

denique si tumidi ritu torrentis agebar

caecaque me praedam fecerat ira suam,

nonne satis fuerat timidae inclamasse puellae

45

nec nimium rigidas intonuisse minas

aut tunicam a summa diducere turpiter ora

ad mediam (mediae zona tulisset opem)?

at nunc sustinui raptis a fronte capillis

ferreus ingenuas ungue notare genas.

50

astitit illa amens albo et sine sanguine vultu,

caeduntur Pariis qualia saxa iugis;

exanimes artus et membra trementia vidi,

ut cum populeas ventilat aura comas,

ut leni Zephyro gracilis vibratur harundo

55

summave cum tepido stringitur unda Noto;

suspensaeque diu lacrimae fluxere per ora,

qualiter abiecta de nive manat aqua.

tunc ego me primum coepi sentire nocentem;

sanguis erant lacrimae, quas dabat illa, meus.

60

ter tamen ante pedes volui procumbere supplex;

ter formidatas reppulit illa manus.

at tu ne dubita (minuet vindicta dolorem)

protinus in vultus unguibus ire meos;

nec nostris oculis nec nostris parce capillis:

65

quamlibet infirmas adiuvat ira manus.

neve mei sceleris tam tristia signa supersint,

pone recompositas in statione comas.

1.8 Est quaedam (quicumque volet cognoscere lenam,

audiat), est quaedam nomine Dipsas anus.

ex re nomen habet: nigri non illa parentem

Memnonis in roseis sobria vidit equis.

illa magas artes Aeaeaque carmina novit,

5

inque caput liquidas arte recurvat aquas;

scit bene quid gramen, quid torto concita rhombo

licia, quid valeat virus amantis equae.

cum voluit, toto glomerantur nubila caelo;

cum voluit, puro fulget in orbe dies.

10

sanguine, si qua fides, stillantia sidera vidi;

purpureus Lunae sanguine vultus erat.

hanc ego nocturnas versam volitare per umbras

suspikor et pluma corpus anile tegi.

suspikor, et fama est; oculis quoque pupula duplex

15

fulminat et gemino lumen ab orbe venit.

evocat antiquis proavos atavosque sepulcris

et solidam longo carmine findit humum.

haec sibi proposuit thalamos temerare pudicos;

nec tamen eloquio lingua nocente caret.

20

fors me sermoni testem dedit; illa monebat

taliam (me duplices occulere fores):

'scis here te, mea lux, iuveni placuisse beato?

haesit et in vultu constitit usque tuo.

et cur non placeas? nulli tua forma secunda est. 25

me miseram! dignus corpore cultus abest.

tam felix esses quam formosissima vellem:

non ego te facta divite pauper ero.

stella tibi oppositi nocuit contraria Martis;

Mars abiit; signo nunc Venus apta suo. 30

prosit ut adveniens, en aspice: dives amator

te cupiit; curae, quid tibi desit, habet.

est etiam facies, qua se tibi comparet, illi:

si te non emptam vellet, emendus erat.

erubuit! decet alba quidem pudor ora, sed iste, 35

si simules, prodest; verus obesse solet.

cum bene deiectis gremium spectabis ocellis,

quantum quisque ferat, respiciendus erit.

forsitan immundae Tatio regnante Sabinae

noluerint habiles pluribus esse viris; 40

nunc Mars externis animos exercet in armis,

at Venus Aeneae regnat in urbe sui.

ludunt formosae: casta est quam nemo rogavit;

aut, si rusticitas non vetat, ipsa rogat.

has quoque, quae frontis rugas in vertice portant,

45

excute, de rugis crimina multa cadent.

Penelope iuvenum vires temptabat in arcu;

qui latus argueret corneus arcus erat.

labitur occulte fallitque volatilis aetas,

ut celer admissis labitur amnis aquis.

50

aera nitent usu, vestis bona quaerit haberi,

canescunt turpi tecta relictis situ:

forma, nisi admittas, nullo exercente senescit;

nec satis effectus unus et alter habent.

certior e multis nec tam invidiosa rapina est;

55

plena venit canis de grege praeda lupis.

ecce, quid iste tuus praeter nova carmina vates

donat? amatoris milia multa leges.

ipse deus vatium palla spectabilis aurea

tractat inauratae consona fila lyrae.

60

qui dabit, ille tibi magno sit maior Homero;

crede mihi, res est ingeniosa dare.

nec tu, si quis erit capitis mercede redemptus,

despice: gypsati crimen inane pedis.

nec te decipiant veteres circum atria cerae:

65

tolle tuos tecum, pauper amator, avos.

qui, quia pulcher erit, poscet sine munere noctem,

quod det, amatorem flagitet ante suum.

parcius exigito pretium, dum retia tendis,

ne fugiant; captos legibus ure tuis.

70

nec nocuit simulatus amor: sine credat amari

et cave, ne gratis hic tibi constet amor.

saepe nega noctes: capitis modo finge dolorem;

et modo, quae causas praebeat, Isis erit.

mox recipe, ut nullum patiendi colligat usum

75

neve relentescat saepe repulsus amor.

surda sit oranti tua ianua, laxa ferenti;

audiat exclusi verba receptus amans;

et quasi laesa prior nonnumquam irascere laeso:

vanescit culpa culpa repensa tua.

80

sed numquam dederis spatiosum tempus in iram:

saepe simultates ira morata facit.

quin etiam discant oculi lacrimare coacti,

et faciant udas illa vel illa genas;

nec, si quem falles, tu periurare timeto:

85

commodat in lusus numina surda Venus.

servus et ad partes sollers ancilla parentur,

qui doceant apte quid tibi possit emi,

et sibi pauca rogent: multos si pauca rogabunt,

postmodo de stipula grandis acervus erit.

90

et soror et mater, nutrix quoque carpat amantem:

fit cito per multas praeda petita manus.

cum te deficient poscendi munera causae,

natalem libo testificare tuum.

ne securus amet nullo rivale caveto:

95

non bene, si tollas proelia, durat amor.

ille viri videat toto vestigia lecto

factaque lascivis livida colla notis;

munera praecipue videat quae miserit alter:

si dederit nemo, Sacra roganda Via est.

100

cum multa abstuleris, ut non tamen omnia donet,
quod numquam reddas, commodet ipsa roga.

lingua iuuet mentemque tegat: blandire noceque;
impia sub dulci melle venena latent.

haec si praestiteris usu mihi cognita longo 105

nec tulerint voces ventus et aura meas,
saepe mihi dices vivae bene, saepe rogabis
ut mea defunctae molliter ossa cubent—'

vox erat in cursu, cum me mea prodidit umbra;

at nostrae vix se continuere manus 110

quin albam raramque comam lacrimosaque vino
lumina rugosas distraherentque genas.

di tibi dent nullosque Lares inopemque senectam,
et longas hiemes perpetuamque sitim!

1.9 Militat omnis amans, et habet sua castra Cupido;

Attice, crede mihi, militat omnis amans.

quae bello est habilis, Veneri quoque convenit aetas:

turpe senex miles, turpe senilis amor.

quos petiere duces animos in milite forti,

5

hos petit in socio bella puella viro:

pervigilant ambo, terra requiescit uterque;

ille fores dominae servat, at ille ducis.

militis officium longa est via: mitte puellam,

strenuus exempto fine sequetur amans;

10

ibit in adversos montes duplicataque nimbo

flumina, congestas exeret ille nives,

nec freta pressurus tumidos causabitur Euros

aptave verrendis sidera quaeret aquis.

quis nisi vel miles vel amans et frigora noctis

15

et denso mixtas perferet imbre nives?

mittitur infestos alter speculator in hostes,

in rivale oculos alter, ut hoste, tenet.

ille graves urbes, hic durae limen amicae

obsidet; hic portas frangit, at ille fores.

20

saepe soporatos invadere profuit hostes

caedere et armata vulgus inerme manu.

sic fera Threicii ceciderunt agmina Rhesi,

et dominum capti deseruistis equi.

nempe maritorum somnis utuntur amantes

25

et sua sopitis hostibus arma movent.

custodum transire manus vigilumque catervas

militis et miseri semper amantis opus.

Mars dubius, nec certa Venus: victique resurgunt,

quosque neges umquam posse iacere, cadunt.

30

ergo desidiam quicumque vocabat amorem,

desinat: ingenii est experientis Amor.

ardet in abducta Briseide magnus Achilles

(dum licet Argeas frangite, Troes, opes);

Hector ab Andromaches complexibus ibat ad arma,

35

et galeam capiti quae daret, uxor erat;

summa ducum, Atrides visa Priameide fertur

Maenadis effusis obstipuisse comis.

Mars quoque depensus fabrilia vincula sensit:

notior in caelo fabula nulla fuit.

40

ipse ego segnis eram discinctaque in otia natus;

mollierant animos lectus et umbra meos;

impulit ignavum formosae cura puellae,

iussit et in castris aera merere suis.

inde vides agilem nocturnaque bella gerentem:

45

qui nolet fieri desidiosus, amet.

1.10 Qualis ab Eurota Phrygiis avecta carinis

coniugibus belli causa duobus erat,
 qualis erat Lede, quam plumis abditus albis
 callidus in falsa lusit adulter ave,
 qualis Am̄ymone siccis erravit in Argis, 5
 cum premeret summi verticis urna comas,
 talis eras: aquilamque in te taurumque timebam
 et quicquid magno de Iove fecit Amor.
 nunc timor omnis abest animique resanuit error,
 nec facies oculos iam capit ista meos. 10
 cur sim mutatus quaeris? quia munera poscis:
 haec te non patitur causa placere mihi.
 donec eras simplex, animum cum corpore amavi;
 nunc mentis vitio laesa figura tua est.
 et puer est et nudus Amor, sine sordibus annos 15
 et nullas vestes, ut sit apertus, habet.
 quid puerum Veneris pretio prostare iubetis?
 quo pretium condat, non habet ille sinum.
 nec Venus apta feris Veneris nec filius armis:
 non decet imbelles aera merere deos. 20

stat meretrix certo cuivis mercabilis aere

et miseras iusso corpore quaerit opes;

devovet imperium tamen haec lenonis avari

et, quod vos facitis sponte, coacta facit.

sumite in exemplum pecudes ratione carentes:

25

turpe erit, ingenium mitius esse feris.

non equa munus equum, non taurum vacca poposcit,

non aries placitam munere captat ovem.

sola viro mulier spoliis exultat ademptis,

sola locat noctes, sola licenda venit

30

et vendit, quod utrumque iuvat, quod uterque petebat,

et pretium, quanti gaudeat ipsa, facit.

quae Venus ex aequo ventura est grata duobus,

altera cur illam vendit et alter emit?

cur mihi sit damno, tibi sit lucrosa voluptas,

35

quam socio motu femina virque ferunt?

nec bene conducti vendunt periuria testes

nec bene selecti iudicis arca patet.

turpe reos empta miseros defendere lingua,

quod faciat magnas, turpe tribunal, opes;

40

turpe tori reditu census augere paternos

et faciem lucro prostituisse suam.

gratia pro rebus merito debetur inemptis;

pro male conducto gratia nulla toro.

omnia conductor solvit mercede soluta;

45

non manet officio debitor ille tuo.

parcite, formosae, pretium pro nocte pacisci:

non habet eventus sordida praeda bonos.

non fuit armillas tanti pepigisse Sabinas

ut premerent sacrae virginis arma caput;

50

e quibus exierat, traiecit viscera ferro

filius, et poenae causa monile fuit.

nec tamen indignum est a divite praemia posci:

munera poscenti quod dare possit habet;

carpite de plenis pendentes vitibus uvas,

55

praebeat Alcinoi poma benignus ager.

officium pauper numeret studiumque fidemque;

quod quis habet, dominae conferat omne suae.

est quoque carminibus meritas celebrare puellas

dos mea: quam volui, nota fit arte mea.

60

scindentur vestes, gemmae frangentur et aurum;

carmina quam tribuent, fama perennis erit.

nec dare, sed pretium posci dedignor et odi;

quod nego poscenti, desine velle, dabo.

1.11 Colligere incertos et in ordine ponere crines

docta neque ancillas inter habenda Nape
 inque ministeriis furtivae cognita noctis
 utilis et dandis ingeniosa notis,
 saepe venire ad me dubitantem hortata Corinnam, 5
 saepe laboranti fida reperta mihi,
 accipe et ad dominam peraratas mane tabellas
 perfer et obstantes sedula pelle moras.
 nec silicum venae nec durum in pectore ferrum
 nec tibi simplicitas ordine maior adest; 10
 credibile est et te sensisse Cupidinis arcus:
 in me militiae signa tuere tuae.
 si quaeret quid agam, spe noctis vivere dices;
 cetera fert blanda cera notata manu.
 dum loquor, hora fugit: vacuae bene redde tabellas, 15
 verum continuo fac tamen illa legat.
 aspicias oculos mando frontemque legentis:
 et tacito vultu scire futura licet.
 nec mora, perlectis rescribat multa iubeto:
 odi, cum late splendida cera vacat. 20

comprimat ordinibus versus, oculosque moretur

    margine in extremo littera †rasa† meos.

quid digitos opus est graphio lassare tenendo?

    hoc habeat scriptum tota tabella "veni."

non ego victrices lauro redimire tabellas

25

    nec Veneris media ponere in aede morer.

subscribam VENERI FIDAS SIBI NASO MINISTRAS

    DEDICAT. AT NUPER VILE FUISTIS ACER.

1.12 Flete meos casus: tristes rediere tabellae;

infelix hodie littera posse negat.

omina sunt aliquid: modo cum discedere vellet,

ad limen digitos restitit icta Nape.

missa foras iterum limen transire memento

5

cautius atque alte sobria ferre pedem.

ite hinc, difficiles, funebria ligna, tabellae,

tuque negaturis cera referta notis,

quam, puto, de longae collectam flore cicutae

melle sub infami Corsica misit apis.

10

at tamquam minio penitus medicata rubebas:

ille color vere sanguinolentus erat.

proiectae triviis iaceatis, inutile lignum,

vosque rotae frangat praetereuntis onus.

illum etiam, qui vos ex arbore vertit in usum,

15

convincam puras non habuisse manus.

praebuit illa arbor misero suspendia collo,

carnifici diras praebuit illa cruces;

illa dedit turpes raucis bubonibus umbras,

vulturis in ramis et strigis ova tulit.

20

his ego commisi nostros insanus amores

molliaque ad dominam verba ferenda dedi?

aptius hae capiant vadimonia garrula cerae,

quas aliquis duro cognitor ore legat;

inter ephemeridas melius tabulasque iacerent,

25

in quibus absumptas fleret avarus opes.

ergo ego vos rebus duplices pro nomine sensi:

auspicii numerus non erat ipse boni.

quid precer iratus, nisi vos cariosa senectus

rodat, et immundo cera sit alba situ?

25

1.13 Iam super oceanum venit a seniore marito

flava pruinoso quae vehit axe diem.

quo properas, Aurora? mane: sic Memnonis umbris

annua sollemni caede parentet avis.

nunc iuvat in teneris dominae iacuisse lacertis;

5

si quando, lateri nunc bene iuncta meo est.

nunc etiam somni pingues et frigidus aer,

et liquidum tenui gutture cantat avis.

quo properas ingrata viris, ingrata puellis?

roscida purpurea supprime lora manu.

10

ante tuos ortus melius sua sidera servat

navita nec media nescius errat aqua.

te surgit quamvis lassus veniente viator

et miles saevas aptat ad arma manus.

prima bidente vides oneratos arva colentes,

15

prima vocas tardos sub iuga panda boves.

tu pueros somno fraudas tradisque magistris,

ut subeant tenerae verbera saeva manus,

atque eadem sponsum †cultos† ante atria mittis,

unius ut verbi grandia damna ferant.

20

nec tu consulto nec tu iucunda deserto:

cogitur ad lites surgere uterque novas.

tu, cum feminei possint cessare labores,

lanificam revocas ad sua pensa manum.

omnia perpeterer; sed surgere mane puellas

25

quis, nisi cui non est ulla puella, ferat?

optavi quotiens ne nox tibi cedere vellet,

ne fugerent vultus sidera mota tuos!

optavi quotiens aut ventus frangeret axem

aut caderet spissa nube retentus equus!

30

invida, quo properas? quod erat tibi filius ater,

materni fuerat pectoris ille color.

Tithono vellem de te narrare liceret:

35

femina non caelo turpior ulla foret.

illum dum refugis, longo quia grandior aevo,

surgis ad invisas a sene mane rotas;

at si quem manibus Cephalum complexa teneres,

clamares "lente currite, noctis equi."

40

cur ego plectar amans, si vir tibi marcet ab annis?

num me nupsisti conciliante seni?

aspice quot somnos iuveni donarit amato

Luna, neque illius forma secunda tuae.

ipse deum genitor, ne te tam saepe videret,

45

commisit noctes in sua vota duas.

iurgia finieram. scires audisse: rubebat,

nec tamen adsueto tardius orta dies.

1.14 Dicebam “medicare tuos desiste capillos”;

tingere quam possis, iam tibi nulla coma est.

at si passa fores, quid erat spatiosius illis?

contigerant imum, qua patet, usque latus.

quid, quod erant tenues et quos ornare timeres,

5

vela colorati qualia Seres habent,

vel pede quod gracili deducit aranea filum,

cum leve deserta sub trabe nectit opus?

nec tamen ater erat neque erat tamen aureus ille

sed, quamvis neuter, mixtus uterque color,

10

qualem clivosae madidis in vallibus Idae

ardua derepto cortice cedrus habet.

adde quod et dociles et centum flexibus apti

et tibi nullius causa doloris erant.

non acus abruptit, non vallum pectinis illos;

15

ornatrix tuto corpore semper erat;

ante meos saepe est oculos ornata nec umquam

bracchia derepta saucia fecit acu.

saepe etiam nondum digestis mane capillis

purpureo iacuit semisupina toro;

20

tum quoque erat neglecta decens, ut Thracia Bacche,

cum temere in viridi gramine lassa iacet.

cum graciles essent tamen et lanuginis instar,

heu, mala vexatae quanta tulere comae!

quam se praebuerunt ferro patienter et igni,

25

ut fieret torto nexilis orbe sinus!

clamabam "scelus est istos, scelus, urere crines.

sponte decent: capiti, ferrea, parce tuo.

vim procul hinc remove: non est, qui debeat uri;

erudit admotas ipse capillus acus."

30

formosae periere comae, quas vellet Apollo,

quas vellet capiti Bacchus inesse suo;

illis contulerim, quas quondam nuda Dione

pingitur umentis sustinuisse manu.

quid male dispositos quereris periisse capillos?

35

quid speculum maesta ponis inepta manu?

non bene consuetis a te spectaris ocellis:

ut placeas, debes immemor esse tui.

non te cantatae laeserunt paelicis herbae,

non anus Haemonia perfida lavit aqua,

40

nec tibi vis morbi nocuit (procul omen abesto),

nec minuit densas invida lingua comas:

facta manu culpaque tua dispendia sentis;

ipsa dabas capiti mixta venena tuo.

nunc tibi captivos mittet Germania crines;

45

tuta triumphatae munere gentis eris.

o quam saepe comas aliquo mirante rubebis

et dices "empta nunc ego merce probor.

nescioquam pro me laudat nunc iste Sygambram;

fama tamen memini cum fuit ista mea."

50

me miserum! lacrimas male continet oraque dextra

protegit ingenuas picta rubore genas;

sustinet antiquos gremio spectatque capillos,

ei mihi, non illo munera digna loco.

collige cum vultu mentem: reparabile damnum est;

55

postmodo nativa conspiciere coma.

1.15 Quid mihi, Livor edax, ignavos obicis annos

ingeniique vocas carmen inertis opus,
 non me more patrum, dum strenua sustinet aetas,
 praemia militiae pulverulenta sequi
 nec me verbosas leges ediscere nec me 5
 ingrato vocem prostituisse foro?
 mortale est, quod quaeris, opus; mihi fama perennis
 quaeritur, in toto semper ut orbe canar.
 vivet Maeonides, Tenedos dum stabit et Ide,
 dum rapidas Simois in mare volvet aquas; 10
 vivet et Ascraeus, dum mustis uva tumebit,
 dum cadet incurva falce resecta Ceres.
 Battiades semper toto cantabitur orbe:
 quamvis ingenio non valet, arte valet.
 nulla Sophocleo veniet iactura cothurno; 15
 cum sole et luna semper Aratus erit.
 dum fallax servus, durus pater, improba lena
 vivent et meretrix blanda, Menandros erit.
 Ennius arte carens animosique Accius oris
 casurum nullo tempore nomen habent. 20

Varronem primamque ratem quae nesciet aetas

aureaque Aesonio terga petita duci?

carmina sublimis tunc sunt peritura Lucreti,

exitio terras cum dabit una dies.

Tityrus et fruges Aeneiaque arma legentur,

25

Roma triumphati dum caput orbis erit.

donec erunt ignes arcusque Cupidinis arma,

discentur numeri, culte Tibulle, tui.

Gallus et Hesperii et Gallus notus Eois,

et sua cum Gallo nota Lycoris erit.

30

ergo cum silices, cum dens patientis aratri

depereant aevo, carmina morte carent:

cedant carminibus reges regumque triumpho,

cedat et auriferi ripa benigna Tagi.

vilia miretur vulgus; mihi flavus Apollo

35

pocula Castalia plena ministret aqua,

sustineamque coma metuentem frigora myrtum

atque a sollicito multus amante legar.

pascitur in vivis Livor; post fata quiescit,

cum suus ex merito quemque tuetur honos.

40

ergo etiam cum me supremus adederit ignis,
vivam, parsque mei multa superstes erit.